

ת"פ 16377/07/11 - מדינת ישראל נגד אחמד עבד אל רחמאן

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 16377-07-11 מדינת ישראל נ' עבד אל רחמאן (אחר/נוסף)

בפני כב' השופט ירון מינטקביץ
בעניין: מדינת ישראל ע"י עו"ד אריה אחיסר

המאשימה

נגד

אחמד עבד אל רחמאן ע"י עו"ד ניר גורן

הנאשם

גזר דין

רקע

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של שימוש פחזני בחומר דליק. על פי עובדות כתב האשום, ביום 5.7.11 החזיק הנאשם יחד עם אחר חמישה מיכלי גז פחממני מעובה (גז בשול) שני מיכלים במשקל 48 ק"ג כ"א ושלושה מיכלים במשקל 12 ק"ג כ"א, בתוך מכונית מסחרית סגורה, מבלי שנקט אמצעי זהירות הנחוצים להחזקתם, ובהם אורור נאות ברכב, מערכת כיבוי אש והקפדה על תקינות ושלמות המיכלים והברזים.

הודאת הנאשם באה במסגרת הסדר טעון שהושג בין הצדדים לאחר שמיעת חלק מראיות התביעה (ואתייחס לענין זה בהמשך). על פי ההסדר, המאשימה עתרה לעונש של 3 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות והנאשם טען באופן חופשי.

מתחם העונש ההולם

חומרת העבירה אותה עבר הנאשם ברורה. הנאשם החזיק ברכב כמות גדולה של גז באופן לא הולם, אשר יצר סכנה ברורה לפיצוץ קטלני. למרבה המזל, פוטנציאל הסכנה לא התממש, אך אין בכל כדי לשלול הפליליות והחומרה שבהתנהגותו של הנאשם.

המדובר בעבירה אשר המניע לה הוא כלכלי. הנאשם הוא בעל עסק פרטי (לא לומר פיראטי) להפצת גז, והעבירות בוצעו במהלך פעילותו. ברור, כי לא היתה לנאשם כוונה לפגוע באדם או רצון לסכן חיים. עם זאת, אדם העוסק בחומרים מסוכנים חייב לנקוט באמצעי הזהירות הנדרשים ולא לקוות ש"יהיה בסדר", תוך אדישות לסיכונים אותם הוא יוצר, לסביבה ולעצמו.

בקביעת מתחם העונש, יש להביא בחשבון את הצורך להרתיע אנשים העוסקים בתחום רגיש זה ובתחומים דומים נוספים, מ"לעגל פינות" ולחסוך בעלויות הנדרשות לעמידה בתקנות ובדרישות המתחייבות מהם. מנגד, יש לזכור כי אין מדובר בהתנהגות זדונית וכי האכיפה בתחום זה נמצאת בראשיתה ואין לחרוש הלכה על גבם של הנאשמים הראשונים.

לאור אלה, מתחם העונש ההולם את העבירה נע בין מאסר מותנה וקנס משמעותי ועד חודשי מאסר בפועל.

נסיבות אשר אינן קשורות לעבירה

עמוד 1

הנאשם יליד 1950. אין לחובתו הרשעות קודמות. עם זאת, במהלך ניהול התיק התברר, כי בעבר הוטלו על הנאשם מספר קנסות מנהליים בשל עבירות דומות, אשר לא היה בהם להביאו לתקן דרכיו.

הנאשם הודה במיוחס לו, לאחר שמיעת שני עדי תביעה. לאור התנהלותה של המאשימה, כפי שאפרט בהמשך, לא זקפתי זאת לחובתו.

מחוות דעתו של הממונה על עבודות השירות עולה, כי הנאשם סובל ממצב רפואי לקוי ואינו מסוגל לבצע עבודות שירות. עם זאת, הנאשם נמצא מתאים לבצע שירות לתועלת הציבור.

בנסיבותיו של תיק זה, לא ראיתי לקבל עמדתה של המאשימה, כי יש לגזור עונש מאסר על נאשם, אשר בשל מצבו הרפואי אינו כשיר לבצע עבודות שירות. לאור כל אלה, ענשו של הנאשם יעמוד על צידו הנמוך של מתחם העונש ההולם, אך לא בתחתיתו ואגזור עליו של"צ וקנס כספי.

הערה בטרם סיום

תיק זה נקבע ביום 9.12.12 לשמיעת הוכחות ביום 26.7.13. באותה ישיבה נקבע, כי קודם למועד ההוכחות יוגש תיק מוצגים מסודר ואלו עדים יעידו בישיבת ההוכחות. חרף זאת, תיק מוצגים לא הוגש במועד, אלא יום קודם לישיבת ההוכחות ונכללו בו הודעות של עדים אשר ב"כ המאשימה הודיע בישיבה קודמת כי הוא מוותר עליהם וחומר הנוגע לעדים עליהם לא יותר ב"כ הנאשם. מנגד, שניים מן העדים אשר כן היו אמורים להעיד, לא התיצבו לדיון. ב"כ המאשימה לא הציע כל הסבר מתקבל על הדעת לתקלות אלה.

לאחר שמיעת העדויות הוריתי על הגשת סיכומים בכתב. חרף זאת, המאשימה הגישה בקשה להשמיע עדים נוספים, עליהם ויתרה בישיבה קודמת וב"כ המאשימה עשה דין לעצמו ולא הגיש הסיכומים כפי שנקבע ואף לא ביקש ארכה לכתב. גם לכך לא קיבלתי הסבר.

בסופו של יום, השכילו שני הצדדים להבין כי אין ביניהם פערים ממשיים מהבחינה העובדתית ועל כן טוב עשו שהגיעו להסדר הטעון. שני הצדדים יכלו בנקל להגיע לאותה מסקנה גם לאחר שהשיב ב"כ הנאשם לאישום, אך לצערי בחרו להתבצר בעמדותיהם, חרף העובדה שהפער המעשי מהבחינה העובדתית בין שני הצדדים היה זעום, באופן שהביא לבזבוז זמן יקר של בית המשפט והצדדים.

בגזירת ענשו של הנאשם הבאתי בחשבון, לצד יתר השיקולים, גם את אופן התנהלותה של המאשימה.

לפיכך גוזר על הנאשם את העונשים הבאים

א. 150 שעות של"צ. העבודות יבוצעו בפיקוח שירות המבחן. ככל שיהיה צורך בשינוי מקום ביצוע העבודות ומועדן, הדבר יעשה על ידי שירות המבחן ללא צורך בצו שיפוטי נוסף.

ב. חודשיים מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור על העבירה בה הורשע תוך שלוש שנים מהיום.

ג. קנס בסך 10,000 ש"ח או חודשיים מאסר תמורתו. הקנס יחולק לעשרה תשלומים. תשלום ראשון עד ליום 1.8.14 והיתר עד הראשון בחודשים שלאחר מכן.

הנאשם מוזהר, כי אם לא יבצע השל"צ כנדרש, הוא צפוי לגזירת דינו מחדש.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

ניתן היום, י"ט סיוון תשע"ד, 17 יוני 2014, בהעדר הצדדים.

